

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare, prin care se solicită casarea încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Ialoveni din 03 martie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, în cauza penală, declarat de condamnatul Cazanciuc Oleg Andrei,

Termenul examinării cauzei:

Instanța de recurs în anulare de la 05.11.2015 pînă la 03.02.2016.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 26 decembrie 2011, Cazanciuc Oleg a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa dată a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

2. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 24 mai 2013, Cazanciuc Oleg a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa dată a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

3. Biroul de Probațiune Ialoveni, s-a adresat în instanța de judecată cu demers privind cumularea pedepselor aplicate și stabilirea pedepsei definitive în baza art. 85 Cod penal.

4. Prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 03 martie 2014, a fost admis demersul Biroului de Probațiune Ialoveni și stabilită condamnatului Cazanciuc Oleg, cu aplicarea art. 85 Cod penal, pedeapsa definitivă prin cumularea sentințelor, prin adăugirea parțială la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Hîncești din 24 mai 2013, pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Hîncești din 26 decembrie 2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului din momentul reținerii lui.

5. Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către condamnatul Cazanciuc Oleg, care a solicitat admiterea lui, casarea încheierii atacate și stabilirea față de condamnat a unei pedepse mai blînde motivînd prin faptul că, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că are un copil minor la întreținere și este angajat în câmpul muncii, a fost judecat de două ori pentru aceeași faptă.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, a fost respins, ca nefondat, recursul condamnatului Cazanciuc Oleg, cu menținerea fără modificări a încheierii Judecătoriei Ialoveni din 03 martie 2014.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, din materialele cauzei rezultă, că Cazanciuc Oleg a fost condamnat prin sentințele pronunțate de către Judecătoria Hîncești din 26 decembrie 2011 și din 24 mai 2013.

Astfel, conform art. 90 alin. (11) Cod penal, „în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvîrșește în termenul de probă o

infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată”.

Respectiv, prin sentința Judecătorei Hîncești din 26 decembrie 2011, Cazanciuc Oleg a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa dată a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, iar prin sentința Judecătorei Hîncești din 24 mai 2013, Cazanciuc Oleg a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa dată a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Ținînd cont de aceste considerente, instanța de recurs a menționat că instanța de fond corect și legal a dispus cumularea pedepselor aplicate, avînd în vedere acel fapt că pedepsele date nu au fost cumulate și nu a fost stabilită o pedeapsă definitivă, în atare mod, creîndu-se o neclaritate și imprecizie la executarea pedepsei de către condamnat.

Argumentele expuse de către condamnat în recurs precum că ar fi fost condamnat de două ori pentru aceeași faptă, este total neîntemeiat, or, în cazul de față se constată că în primul caz dînsul a fost condamnat pentru fapta de cauzare a vătămarilor corporale grave, iar în al doilea caz pentru fapta de jaf, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Este neîntemeiat și care nu se referă la situația de drept argumentul precum că condamnatul ar fi fost angajat în cîmpul muncii și că ar avea un copil minor la întreținere, or motivele date urmează a fi înaintate de către condamnat la examinarea posibilității aplicării altor posibilități prevăzute de lege privind micșorarea, sau eliberarea de la executarea pedepsei, în cadrul procedurii de executare a pedepsei.

7. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărîrile judecătorești au devenit irevocabile

8. Nefiind de acord cu încheierea și decizia adoptată, condamnatul Cazanciuc Oleg, declară recursuri în anulare la data de 02 septembrie 2015 și 10 noiembrie 2015, fiind identice, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 1), 4), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărîri nonprivative de libertate. Recurentul invocă aceleași motive declarate în instanța de recurs (pct. 5).

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, poate fi declarat la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată. În corespundere cu art. 455 alin. (2) pct. 3) – 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, astfel, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul art. 469-472 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursurile de pe rol, fiind declarate împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal, adică sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursurilor înaintate în cazul în care se constată că acestea sunt vădit neîntemeiate.

Dat fiind că recursurile în anulare sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de condamnatul Cazanciuc Oleg Andrei, împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Ialoveni din 03 martie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 03 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan